

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Qvintvplicis Theologiæ - Positivæ videlicet, Asceticæ,
Polemicæ, Speculativæ, & Moralis complectens, Unà cum Appendice
Methodum compendiariam reformationis Ecclesiasticæ à Concilio
Tridentino factæ continente

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1679

Cap. V. Quomodo Fortitudo Caritati subordinetur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48233](#)

quoad viam illuminati vam.

121

copiosius obtinetur: tum quia per talem conjunctionem virtus unita fortior efficitur, tam ad ordinarias functiones ritè perficiendas, quam ad obstacula contraria, hostesque fortiter repellendos, nam Frater, qui adjuvatur à Fratre, quasi civitas firma, teste Salomone Prov. 18. Quartum: *Melius est parvum cum iustitia, quam multi fructus cum iniuitate* Prov. 16. quia, quod justè acquisitum est, benedicet DEVS; quod autem contra ipsius voluntatem obtentum est, benedictione caret, atque adeò radicem agere non poterit; hinc jam olim commune erat proverbium, malè parta malè dilabi. Quintum: *Quā mensurā mensi fueritis, eādem remetietur vobis.* Luc. 6. quia DEVS, qui omnia, quæ uni ex minimis facimus, sibi facta putat, à liberalitate Hominum se vinci non patitur, sed velut fertilis ager obsequia sibi exhibita decuplo fructu compensat; hinc rectè Apostolus 2. Cor. 9. ait: *Qui parcē seminat, parcē & metet: & qui seminat in benedictionibus, in benedictionibus & metet.*

CAPUT V.

QUOMODO FORTITUDO CARITATI SUBORDINETUR.

I. Inter alia ad caritatis perfectionem requisita media merito non postremum censeri debet, impedimentorum, quæ dictæ virtutis exercitio præcipue obstant, efficax remotione. Quia verò, teste S. Augustino in serm. de S. Vincentio, eruit plurimam aciem producit Mundus contra Milites Christi; blan- ditijs enim, ut decipiatur: terret, ut frangat. Non nos teneat vo- luntas propria, non nos terreat crudelitas aliena, & vicius est Mundus. Ad utrosque aditus occurrit Christus, & non vinci- tur Christianus. Ideo ad hæc duo impedimenta removenda pariter duas virtutes sapientissima DEI Providentia submi- stravit, quarum prima est Fortitudo, quæ labores, mortisque sub- species continet, prout scilicet variae difficultates se se offer- solent, quæ ipsius adjutorio sunt superandæ; nam vel dif- ficultas oritur ex ipsa substantia operum, & tum ad hanc su- perandam *Magnanimitas* ordinatur: vel ex sumptibus faci- dis, & ad hanc difficultatem tollendam *Munificencia* datur:

H 5

vel

vel ex timore & anxietate de eventu operum, & pro his
derandis *Securitas*, quā pacatē & tranquillē magna open
tūis aggredimur, servit: vel ex malorum, quā perpet
funt, qualitate ac multitudine, & contra hēc *Patiens*
nit, ac roborat: vel ex temporis diurnitate, & pro hoc
ēcenda *Longanimitas* juvat: vel ex continuatione Opera
hanc difficultatem *Perseverantia* tollit, vel minuit. Vel
nique ex ipsa cōrdis humani mobilitate ad opus deferre
aliudque suscipiendum impellente, & pro hoc impedire
removendo *Constantia* præparata est.

II. Ex quibus virtutibus sequentia erui axiomata
sunt. Primum: *Melior est patiens viro forti*: quia ad
externos vincendos robur corporis adhibetur; ad pac
autem animi fortitudine opus est, quod utique præclar
cūm perfecta victoria sit, de semetiplo triumphare.
Perfectio maxima in minimis: quia in his elig
perficiendis, & ad majorem DEI gloriam ordinandis
difficultas superanda est; hinc, ut rectè S. Valerianus
tit, semper virtus magna in minoribus experimentum
&, ut S. Chrysostomus ait, DEVS omnia facit, & siue
ex minimis nos coronet, dicāque cum veritate: ^{ad lecta}
paucā fūsti fidelis, super multa te constituam. Tercium:
cura mens quasi iuge convivium. Prov. 15. quia null
num cum delectatione percipitur, ubi malum ab he
sente inferendum formidatur; hinc teste Salomonem:
Melior est buccella secca cum gaudio, quam domus plena
Exemplum præbuit Damocles Dionysii Regis servus
te Regiam mensam sedenti omnem ad Epulas appetit
penitus ex seta Equina super capitū nudus gladius sa & fi
Quartum: *Fins coronat opus*: quia, ut rectè S. Gregorius &
mor. advertit, incassum bonum agitur, si ante vites hinc
deseratur: quia frustra velociter currit, qui prius sed qu
metas venerit, deficit. Et quid mihi prodest, inquit, quod q
si sata viridiania spem messis ostendant, & me sub plur
tempore subita vel aëris intemperie, vel pluviarum vīta eff
ne decipient? Hinc meritò Christus dixit Luc. 9. nasci
qui mittit manū ad aratum, & respicit retro, nūmus
regno DEI, & S. Hieronymus l. 1. contra Jovin. 22. 1. nū
nu non queri initia, sed finem & perseverantiam, serice